

явило шилото, а слѣдъ шилото—пилата и др. По такъвъ начинъ първиятъ човѣкъ се сдобилъ съ всички потрѣбни орѣдия, които сж били направени отъ камѣкъ или кость.

Да има по-голѣма сила каменниятъ топоръ, човѣкътъ му направилъ и дрѣжка. Той взелъ едно дрѣвче, издѣлалъ го съ остъръ камѣкъ и на една му край привързалъ топора съ лико.

Това орѣдие не било здраво и трайно, ала то е било вече началото на сегашнитѣ осъвършенствуванни топори.

По-подирѣ човѣкътъ пробилъ дупка въ една край на дрѣжката и тамъ заврѣлъ едната страна на топора. Още по-подирѣ пробилъ пъкъ дупка на топора и пѣхналъ въ нея дрѣжката. Тогавъ чакъ захваналъ той да прави дрѣжка и на чука, и на ножа и на стѣргалката и пр.

Заедно съ подобрието на орѣдията вървѣло и подобрието на орѣжията. Човѣкътъ се научилъ да хвърля камѣкъ съ прашка, направена отъ лико, или отъ влакната на нѣкое растение. Хвърлениятъ по този начинъ камѣкъ отивалъ по-далечъ и падалъ съ по-голѣма сила върху желанія прѣдметъ. Острилото на копията човѣкътъ почналъ да прави отъ изостренъ кремѣкъ или отъ кость. Острилото прикрѣпѣвалъ на дрѣжката, като разцѣпвалъ до нѣкъдѣ една ѝ край, пѣхвалъ тѣпия край на острилото, а наоколо го затѣгалъ съ лико или врѣвъ. Като направилъ копието съ много кѣса дрѣжка, колкото да хване рѣжката, явило се друго орѣжие—камата. Слѣдъ камата била изнамѣрена стрѣлата, съ която човѣкътъ убивалъ животното отъ по-далечно раз-